

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MObdV/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012898740
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9012898740.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: „Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža - v likvidácii“, so sídlom v Domaníži, IČO: 00 200 051, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Ivanom Pádejom, so sídlom Krížna 336/3, Považská Bystrica, o schválenie konečnej správy, speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51-24K/142/95-Že, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2011, č. k. 51-24K/142/95-Že-1231 a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2011, č. k. 4Obo/16/2011-1258, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2011, č. k. 4Obo/16/2011-1258, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2011, č. k. 51-24K/142/95-Že-1231, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2012, č. k. 3Obo/79/2012-1391, 3Obo/80/2012 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2012, č. k. 51-24K/142/95-Že-1324 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. júna 2012, č. k. 51-24K/142/95-Že-1334 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „konkurzný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 13. januára 2011, č. k. 51-24K/142/95-Že-1231 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu JUDr. Ivana Pádeja tak, že príjmy z konkurznej podstaty sú celkovo vo výške 1 459 410,01 eur, z toho príjmy zo speňaženia sú vo výške 857 200,51 eur a príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 601 644,14 eur. Pri vyhlásení konkurzu boli finančné prostriedky v pokladni a na účtoch úpadcu vo výške 565,36 eur. Výdavky v konkurze sú celkom vo výške 381 948,37 eur, z toho výdavky podstaty sú vo výške 379 293,97 eur, pričom predpokladané výdavky s ukončením konkurzu sú vo výške 4 481,25 eur. Výdavky správcu sú vo výške 2 654,40 eur (neuhradené). Konkurzná odmena celkom je vo výške 139 376,80 eur. Preddavok na odmenu správcu predstavuje 13 277,57 eur a na doplatenie zostáva suma vo výške 126 099,23 eur. Suma určená na rozdelenie pre veriteľov je vo výške 938 084,84 eur.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštalácie uviedol, že konkurzná odmena uplatnená správcom vo výške 139 376,80 eur bola vypočítaná podľa Výhlášky č. 493/1991 Zb. v znení platnom pre predmetné konkurzné konanie. Pri vypočítaní základu odmeny bola braná do úvahy suma získaná speňažením a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, znížená o náklady, ktoré boli vynaložené na dosiahnutie tejto sumy. Suma získaná speňažením je vo výške 857 200,51 eur a príjmy získané inou činnosťou sú vo výške 536 567,40 eur.

3. Konkurzný veriteľ CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., namietal, že správca si vypočítal odmenu podľa príslušných ustanovení Výhlášky č. 493/1991 Zb. v znení platnom k 28. januáru 1999, kedy podľa správcu konkurznej podstaty došlo k skončeniu riadne súdom zvoleného prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 zákona o konkurze a vyrovnaní. Správca vychádzal zo základu vo výške 1 434 936,33 eur (43 228 890,62 Sk). Konkurzný veriteľ uviedol, že rozhodujúcim pre určenie právneho predpisu, ktorý sa použije pre výpočet odmeny správcu, je ustanovenie § 11c ods. 2 vyhlášky (správne má byť § 11c ods. 3 vyhlášky - pozn. dovolacieho súdu). Ďalej veriteľ namietal, že zo sumy určenej na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná inou činnosťou správcu, sa majú odpočítať náklady potrebné na dosiahnutie týchto príjmov.

4. Konkurzný súd skonštatoval, že výšku konkurznej odmeny správcu stanovil podľa ustanovenia § 6 Výhlášky č. 493/1991 Zb., podľa ktorého základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 vyhlášky je konkurzná odmena 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/, najmenej však 50 000,-- Sk. Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 Výhlášky č. 493/1991 Zb. v znení Výhlášky č. 292/2005 Z. z. sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone iným spôsobom, ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate. Na základe uvedeného stanovil súd prvej inštalácie konkurznú odmenu vo výške 139 376,80 eur. Do základu pre výpočet odmeny zahrnul sumu 857 200,51 eur ako sumu získanú speňažením a sumu 536 56,47 eur ako sumu získanú inou činnosťou správcu vo výške 601 644,14 eur, zníženú o náklady vynaložené na dosiahnutie tohto príjmu vo výške 65 076,67 eur a z takto určeného základu konkurzná odmena vo výške 10% predstavuje sumu 139 376,80 eur.

5. Na odvolanie konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 31. augusta 2011 č. k. 4Obo/16/2011-1258 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O. s. p.).

6. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že kým z ustanovenia § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. januára 1998 vyplýva, že súd bol povinný preskúmať aj prihlášky doručené po prieskumnom pojednávaní bez časového obmedzenia, zo znenia uvedeného ustanovenia účinného od 1. februára 1998 je zrejmé, že súd preskúma iba prihlášky, ktoré boli včas doručené, t. j. do skončenia prieskumného pojednávania. Ak konkurzný súd z časových dôvodov nestihne preskúmať všetky prihlášky, nariadi ich prejednanie, ktoré je však pokračovaním toho istého prieskumného pojednávania, pričom lehota na prihlásenie pohľadávok končí až preskúmaním poslednej, ale včas doručenej prihlášky, čo je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. 4Obo/40/2004).

7. Súd prvej inštalácie podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. januára 1998 na osobitných prieskumných pojednávaniach preskúmal aj prihlášky, ktoré boli doručené až po prieskumnom pojednávaní konanom dňa 28. januára 1999, pričom posledné osobitné prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 30. januára 2009.

8. Odvolací súd uviedol, že Výhláškou č. 398/2001 Z. z., účinnou od 8. októbra 2001, došlo k zmene spôsobu určenia výšky odmeny konkurzného správcu, keď podľa § 11c ods. 3 v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d Výhlášky. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších

predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. V danom prípade došlo ku skončeniu prieskumného pojednávania do nadobudnutia účinnosti Vyhlášky č. 398/2001 Z. z., preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď na výpočet odmeny správcu aplikoval ustanovenie § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení pred uvedenou novelou. Odvolací súd preto nezistil dôvodnosť odvolateľom namietaných odvolacích dôvodov.

9. Na základe podnetu konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie a proti uzneseniu odvolacieho súdu generálny prokurátor (ďalej len „generálny prokurátor“ alebo „dovolateľ“) dňa 3. októbra 2012 mimoriadne dovolanie podľa ustanovenia § 243e ods. 1 O. s. p., ktorým navrhol napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie aj odvolací súd porušili zákon, keďže nesprávne právne posúdili moment skončenia prieskumného pojednávania. Pre správne určenie odmeny správcu v predmetnej veci bolo potrebné dôsledne aplikovať ustanovenie § 11c ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „Vyhláška“) v znení účinnom od 8. októbra 2001, ktoré viaže aplikáciu ustanovenia § 7 ods. 1 Vyhlášky na okolnosť skončenia prieskumného pojednávania. Ak prieskumné pojednávanie nebolo skončené k 8. októbru 2001, tak sa na výšku odmeny správcu vzťahuje ustanovenie § 7 ods. 1 v znení účinnom od 29. septembra 2001, zavádzajúce stúpajúcu výšku odmeny v závislosti od výšky základu. Ak bolo prieskumné pojednávanie skončené do 7. októbra 2001, tak sa v zmysle ustanovenia § 11c ods. 3 Vyhlášky na odmenu správcov použili ustanovenia doterajších predpisov, ak boli ustanovení do funkcie pred nadobudnutím účinnosti Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 389/2001 Z. z. Odmena správcov sa v takom prípade stanovila vo výške podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Vyhlášky účinnej do 28. septembra 2001 podielom 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/, najmenej však 50 000,-- Sk.

11. Novelizované znenie § 11c ods. 3 Vyhlášky účinné od 8. októbra 2001 vychádzalo z vtedy platného a účinného znenia zákona o konkurze a vyrovnaní (zo znenia účinného po 1. februári 1998), ktoré upravilo v § 21 a v § 22 inštitút prieskumného pojednávania ako procesnú formu preskúmania prihlášok veriteľov, ktoré boli doručené najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania. Nová právna úprava vypustila pritom dovtedajšie ustanovenia o osobitnom prieskumnom pojednávaní. Pritom aj právna úprava prieskumného pojednávania platná a účinná do 31. januára 1998 vychádzala z princípu, že účelom preskúmania prihlásených pohľadávok veriteľov je ich zistenie alebo popretie v zmysle § 23 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Tomuto režimu podliehali všetky veriteľmi úpadcu prihlasované pohľadávky aj po lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu s výnimkou pohľadávok prihlásených po preskúmaní poslednej z dovtedy prihlásených pohľadávok.

12. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 11c ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001 sa určenie výšky konkurznej odmeny začalo spravovať podľa právnej skutočnosti, kedy bolo ukončené prieskumné pojednávanie. Táto úprava nahradila predchádzajúce znenie § 11c ods. 3 Vyhlášky účinné od 29. septembra 2001 do 7. októbra 2001, ktoré zakladalo výšku odmeny správcu na skutočnosti, kedy bol správca ustanovený do funkcie. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 389/2001 Z. z., účinná od 29. septembra 2001, ako aj Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 398/2001 Z. z., účinná od 8. októbra 2001, ktoré novelizovali Vyhlášku, neobsahovali žiadne prechodné ustanovenia, v dôsledku čoho boli účinné odo dňa v nich určenej účinnosti.

13. Odmena správcu podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom do 28. septembra 2001 vo výške 10% zo základu podľa ustanovenia § 6 písm. a/ Vyhlášky sa vzťahovala na tých správcov, ktorí boli ustanovení do funkcie pred 29. septembrom 2001, a kde súd ukončil prieskum prihlásených pohľadávok do 7. októbra 2001. Od 8. októbra 2001 sa na odmenu správcu vzťahujú ustanovenia § 7 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001, pričom rozhodujúcim kritériom sa stal čas, kedy došlo k preskúmaniu poslednej z náležite a včas prihlásených pohľadávok, teda čas skončenia prieskumného pojednávania.

14. Podľa názoru dovolateľa od 1. februára 1998 preskúmané prihlášky pohľadávok veriteľov, či už podané v prihlasovacej lehote, avšak nepreskúmané na prvom nariadenom prieskumnom pojednávaní, alebo po stanovenej prihlasovacej lehote, hoci aj po uskutočnení prvého nariadeného prieskumného pojednávania, spadajú do jednotného procesu preskúmavania pohľadávok. Nič na tom nemení, že v zmysle § 70a ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní by sa forma preskúmavania takých pohľadávok veriteľov mala naďalej označovať ako osobitné prieskumné pojednávanie.

15. K ukončeniu preskúmania pohľadávok došlo na v poradí poslednom osobitnom prieskumnom pojednávaní 30. januára 2009, čo založilo nárok správcu na odmenu podľa § 7 ods. 1 Výhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001 a nie podľa paušálne určenej výšky odmeny platnej do 28. septembra 2001. Podľa generálneho prokurátora konajúce súdy pri schvaľovaní správcom vyčíslenej odmeny nesprávne právne posúdili vec, keď považovali za v poradí prvé nariadené prieskumné pojednávanie z 28. januára 1999 za ukončenie procesu preskúmavania prihlásených pohľadávok. Dovolateľ je toho názoru, že k ukončeniu preskúmania pohľadávok došlo až na poslednom osobitnom prieskumnom pojednávaní 30. januára 2009.

16. K mimoriadnemu dovolaniu sa písomne vyjadrili správca konkurznej podstaty (ďalej len „správca“) podaniami z 2. apríla 2013 a z 29. septembra 2016 a konkurzný veriteľ CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s. (ďalej aj „konkurzný veriteľ“) podaním zo 6. októbra 2016.

17. Správca vo svojom vyjadrení z 2. apríla 2013 uviedol, že celé odôvodnenie mimoriadneho opravného prostriedku považuje za úplne nesprávne, pretože porušuje zásadu demokratického práva v aplikácii retroaktivity právneho predpisu. Konkurzné konanie začalo dňa 8. augusta 1997. Podľa ustanovenia § 70a zákona o konkurze a vyrovnaní sa konania začaté pred nadobudnutím účinnosti dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak nie je ustanovené inak. Z uvedeného je podľa správcu zrejmé, že celé konkurzné konanie vrátane priznania odmeny správcovi sa dokončí podľa právnych predpisov platných v čase vyhlásenia konkurzného konania. Správca poukázal na nález (správne má byť uznesenie - pozn. dovolacieho súdu) Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 8. decembra 2010 č. k. PL ÚS 14/2009-14, podľa ktorého ustanovenie § 11c Výhlášky č. 398/2001 Z. z., ktorou bola novelizovaná Výhláška č. 493/1991 Zb., bolo zrušené a stratilo svoju účinnosť zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. V dôsledku tohto právneho stavu je použitie ustanovenia § 6 a § 7 Výhlášky č. 493/1991 Zb. v súčasnosti dôvodné a zákonné, v dôsledku čoho mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora nie je opodstatnené.

18. Vo vyjadrení z 29. septembra 2016 správca uviedol, že predmetný konkurz trvá už 20 rokov a rôznymi procesnými postupmi je zo strany účastníkov bezdôvodne umelo predlžovaný. Návrh generálneho prokurátora považuje správca za absolútne neopodstatnený, nakoľko v konkurznom konaní je vydané právoplatné uznesenie o rozvrhu uspokojenia prihlásených veriteľov, čo je podľa jeho názoru jednoznačne procesná prekážka k preskúmavaniu uznesenia o schválení konečnej správy. Zároveň správca uviedol, že na základe právoplatného rozvrhového uznesenia časť finančných prostriedkov niektorým veriteľom vyplatil. Vzhľadom na uvedenú dĺžku konkurzného konania, ako aj jeho procesný stav navrhol správca mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť tak, aby vzhľadom na svoj vek a dĺžku konkurzného konania mohol konkurzné konanie riadne ukončiť s tým, že zabezpečí výplatu ostatným veriteľom, čím vykoná záverečné úkony k ukončeniu konkurzného konania.

19. Konkurzný veriteľ CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., vo svojom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s textom mimoriadneho dovolania a pridržiava sa svojho podnetu na jeho podanie zo dňa 25. júla 2012. Podľa konkurzného veriteľa, je nepochybné, že rozhodujúcim pre určenie právneho predpisu, ktorý sa má v danom prípade použiť na výpočet odmeny správcu, je ustanovenie § 11c ods. 3 Výhlášky. Zároveň konkurzný veriteľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. februára 2004 sp. zn. 4Obo/40/2004. V predmetnom konkurznom konaní bolo posledné prieskumné pojednávanie nariadené na deň 30. januára 2009, preto sa má na výpočet odmeny správcu vzťahovať Výhláška v znení účinnom od

8. októbra 2001. Aplikáciou nesprávneho znenia Vyhlášky došlo na škodu konkurzného veriteľa k nesprávnemu vyššiemu určeniu odmeny správcu, čím došlo k ukráteniu konkurzného veriteľa v rámci konkurzu.

20. Rozvrhovým uznesením z 31. mája 2012 č. k. 51-24K142/95-Že-1324 konkurzný súd rozhodol o rozdelení výťažku, tak, že pohľadávky na oddelené uspokojenie, a to pohľadávka konkurzného veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s. r. o. (pôvodne uplatnená veriteľom Všeobecná úverová banka, a. s.) sa uspokojuje vo výške 11 133,06 eur a pohľadávka konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGMENT, a. s., sa uspokojuje vo výške 10 153,94 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Domaníža sa neuspokojuje (výrok I.), rozhodol že odmena a výdavky správcu JUDr. Ivana Pádejza sa uspokojujú vo výške 128 753,63 eur (výrok II.), rozhodol o uspokojení súdneho poplatku za konkurzné konanie vo výške 1 991,50 eur (výrok III.). Výrokom IV. súd prvej inštancie rozhodol o celkovom uspokojení pohľadávok proti podstate tak, že sa pohľadávka konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. (pôvodne uplatnená veriteľom Slovenská republika, Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica, Daňový úrad Považská Bystrica) uspokojuje vo výške 10 684,09 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., sa uspokojuje vo výške 1 817,86 eur a výdavky na ukončenie konkurzného konania sa uspokojujú vo výške 2 489,61 eur. O uspokojení pohľadávok druhej triedy rozhodol konkurzný súd tak, že pohľadávka konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., (pôvodne uplatnená veriteľom Slovenská republika, Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica, Daňový úrad Považská Bystrica) sa uspokojuje vo výške 54 588,10 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa ZH Kredit, s. r. o., sa uspokojuje vo výške 408,32 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Domaníža sa uspokojuje vo výške 2 363,72 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. (pôvodne uplatnená veriteľom Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Považská Bystrica) sa uspokojuje vo výške 460 715,53 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. (pôvodne uplatnená veriteľom Národný úrad práce Bratislava, Okresný úrad práce Považská Bystrica) sa uspokojuje vo výške 35 351,76 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Počarová sa uspokojuje vo výške 137,56 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Prečín sa uspokojuje vo výške 5 495,98 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa DÔVERA ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA, a. s., sa uspokojuje vo výške 831,14 eur, pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Sádóčné sa uspokojuje vo výške 3 689,90 eur a pohľadávka konkurzného veriteľa Obec Čelkova Lehota sa uspokojuje vo výške 140,54 eur (výrok V.). Pohľadávky tretej triedy sa v zmysle rozvrhového uznesenia uspokojia tak, že pohľadávka veriteľa SLOVNAFT, a. s., (pôvodne uplatnená veriteľom BENZINOL, a. s.) sa uspokojuje vo výške 5 596,10 eur, pohľadávka veriteľa František Orávik sa uspokojuje vo výške 720,56 eur, pohľadávka veriteľa JUDr. Vladimír Wirgha sa uspokojuje vo výške 209,05 eur, pohľadávka veriteľa ZUNIVO, a. s., sa uspokojuje vo výške 97,49 eur, pohľadávka veriteľa SLOVNAFT, a. s., sa uspokojuje vo výške 136,01 eur, pohľadávka veriteľa Mgr. Vladimír Legěň, advokát sa uspokojuje vo výške 285,07 eur, pohľadávka veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s. r. o. (pôvodne uplatnená veriteľom Konsolidačná banka, š. p. ú. Bratislava) sa uspokojuje vo výške 49 709,69 eur, pohľadávka veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s. r. o. (pôvodne uplatnená veriteľom Všeobecná úverová banka, a. s.) sa uspokojuje vo výške 210 710,08 eur, pohľadávka veriteľa Gent Danubia, s. r. o., sa uspokojuje vo výške 193,01 eur, pohľadávka veriteľa Považská vodárenská spoločnosť, a. s., sa uspokojuje vo výške 16 466,29 eur, pohľadávka veriteľa Messer Tatragas, spol. s r. o., sa uspokojuje vo výške 99,61 eur, pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. sa uspokojuje vo výške 7. 25,85 eur, pohľadávka veriteľa OSIVO, a. s., sa uspokojuje vo výške 3 975,27 eur, pohľadávka veriteľa Slovenská inšpekcia životného prostredia, inšpektorát ochrany vôd Žilina sa uspokojuje vo výške 71,23 eur, pohľadávka veriteľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., sa uspokojuje vo výške 27 389,57 eur, pohľadávka veriteľa ARS Slovakia, a. s., sa uspokojuje vo výške 1 076,79 eur, pohľadávka veriteľa Slovenský pozemkový fond sa uspokojuje vo výške 790,60 eur, pohľadávka veriteľa OSEVA, a. s., sa uspokojuje vo výške 468,67 eur, pohľadávka veriteľa Mesto Žilina sa uspokojuje vo výške 31,95 eur, pohľadávka veriteľa Stredoslovenská energetika, a. s., sa uspokojuje vo výške 1 258,52 eur, pohľadávka veriteľa Ing. Bc. Oľga Hluchánová, súdna exekútorka sa uspokojuje vo výške 7,53 eur, pohľadávka veriteľa Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Považskej Bystrici sa uspokojuje vo výške 15,39 eur, pohľadávka veriteľa Vladimír Krčmárik sa uspokojuje vo výške 33,56 eur, pohľadávka veriteľa Třinecké železáreny, a. s., sa uspokojuje vo výške 2 663,13 eur, pohľadávka veriteľa JUDr. Jozef Martišík, súdny

exekútor sa uspokojuje vo výške 19,49 eur, pohľadávka veriteľa Považská strojárne, a. s., sa uspokojuje vo výške 225,98 eur a pohľadávka veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., sa uspokojuje vo výške 12 155,72 eur (výrok VI.). Pohľadávka veriteľa Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, ktorá bola vylúčená z uspokojenia, sa uspokojuje vo výške 2 987,45 eur (výrok VII.). Zároveň súd prvej inštancie uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť vykonať rozvrhové uznesenie do 20 dní odo dňa jeho právoplatnosti a povinnosť predložiť súdu doklady o splnení rozvrhového uznesenia a návrh na zrušenie konkurzu a zbavenie funkcie správcu v lehote do 25 dní od právoplatnosti rozvrhového uznesenia (výrok VIII.).

21. Opravným uznesením zo 14. júna 2012 č. k. 51-24K/142/95-Že-1334 súd prvej inštancie opravil VI. výrok rozvrhového uznesenia, tak že správne má byť uvedené, že pohľadávky tretej triedy sa uspokojia tak, že pohľadávka veriteľa SLOVNAFT, a. s. (pôvodne uplatnená veriteľom BENZINOL, a. s.) sa uspokojuje vo výške 5 001,33 eur, pohľadávka veriteľa František Orávik sa uspokojuje vo výške 643,98 eur, pohľadávka veriteľa JUDr. Vladimír Wirgha sa uspokojuje vo výške 186,84 eur, pohľadávka veriteľa ZUNIVO, a. s., sa uspokojuje vo výške 87,13 eur, pohľadávka veriteľa SLOVNAFT, a. s., sa uspokojuje vo výške 121,55 eur, pohľadávka veriteľa Mgr. Vladimír Legén, advokát sa uspokojuje vo výške 254,78 eur, pohľadávka veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s. r. o. (pôvodne uplatnená veriteľom Konsolidačná banka, š. p. ú. Bratislava) sa uspokojuje vo výške 39 064,06 eur, pohľadávka veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s. r. o. (pôvodne uplatnená veriteľom Všeobecná úverová banka, a. s.) sa uspokojuje vo výške 188 315,02 eur, pohľadávka veriteľa Gent Danubia, s. r. o., sa uspokojuje vo výške 719,58 eur, pohľadávka veriteľa Považská vodárenská spoločnosť, a. s., sa uspokojuje vo výške 14 716,19 eur, pohľadávka veriteľa Messer Tatragas, spol. s r. o., sa uspokojuje vo výške 89,02 eur, pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s., sa uspokojuje vo výške 7 083,46 eur, pohľadávka veriteľa OSIVO, a. s., sa uspokojuje vo výške 3 552,77 eur, pohľadávka veriteľa Slovenská inšpekcia životného prostredia, inšpektorát ochrany vôd Žilina sa uspokojuje vo výške 63,66 eur, pohľadávka veriteľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., sa uspokojuje vo výške 24 478,51 eur, pohľadávka veriteľa ARS Slovakia, a. s., sa uspokojuje vo výške 965,35 eur, pohľadávka veriteľa Slovenský pozemkový fond sa uspokojuje vo výške 706,57 eur, pohľadávka veriteľa OSEVA, a. s., sa uspokojuje vo výške 418,86 eur, pohľadávka veriteľa Mesto Žilina sa uspokojuje vo výške 28,56 eur, pohľadávka veriteľa Stredoslovenská energetika, a. s., sa uspokojuje vo výške 1 124,76 eur, pohľadávka veriteľa Ing. Bc. Oľga Hlucháčová, súdna exekútorka sa uspokojuje vo výške 6,73 eur, pohľadávka veriteľa Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Považskej Bystrici sa uspokojuje vo výške 13,75 eur, pohľadávka veriteľa Vladimír Krčmárík sa uspokojuje vo výške 29,99 eur, pohľadávka veriteľa Trinecké železárně, a. s., sa uspokojuje vo výške 2 380,09 eur, pohľadávka veriteľa JUDr. Jozef Martišík, súdny exekútor sa uspokojuje vo výške 17,42 eur, pohľadávka veriteľa Považská strojárne, a. s., sa uspokojuje vo výške 201,96 eur a pohľadávka veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., sa uspokojuje vo výške 10 863,77 eur. Vo zvyšnej časti výrok rozvrhového uznesenia zostal nezmenený.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením zo 14. decembra 2012 sp. zn. 3Obo/79/2012, 3Obo/80/2012 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2012 č. k. 51-24K/142/95-Že-1324 v znení opravného uznesenia zo 14. júna 2012 č. k. 51-24K/142/95-Že-1334 potvrdil, odvolanie likvidátorky Vlasty Kupcovej odmietol a odvolanie konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2012 č. k. 51-24K/142/95-Že-1324 odmietol.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor (§ 243g O. s. p. účinného ku dňu podania mimoriadneho opravného prostriedku) najprv skúmal, či je mimoriadne dovolanie procesne prípustné.

24. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa čl. 2 ods. 1 základných princípov C. s.

p., ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 základných princípov C. s. p., právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

25. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ako aj čl. 2 ods. 1 a 2 základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, dovolací súd posudzoval prípustnosť podaného mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania mimoriadneho dovolania (ustanovenia § 243e a nasl. O. s. p.).

26. Podľa § 243e ods. 1 O. s. p., ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu, zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

27. Mimoriadne dovolanie predstavuje výnimku z pravidla stability súdneho rozhodnutia vyjadreného jeho právoplatnosťou. Podstatou tejto výnimky je účel mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je jeho výnimočné použitie s cieľom presadiť vecnú správnosť a spravodlivosť súdneho rozhodnutia v odôvodnených prípadoch. Ochrana, poskytovaná mimoriadnym dovolaním, je prípustná len subsidiárne, t. j. vtedy, ak osoba, ktorá sa domáha podania mimoriadneho dovolania, neúspešne využila všetky zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov, alebo takéto právne prostriedky nemala k dispozícii tak, ako to je napríklad vo veciach správneho súdnictva, kde nie je prípustné (až na výnimku) ani odvolanie, alebo jej bolo zákonnými prekážkami znemožnené využiť tieto právne prostriedky nápravy. Z tohto zákonného predpokladu vyplýva významné obmedzenie prípustnosti mimoriadneho dovolania, ktoré zabezpečuje jeho výnimočnosť v súlade s teoretickou podstatou mimoriadneho opravného prostriedku (PL. ÚS 57/99, III. ÚS 35/2014).

28. Povinnosť vyčerpať prostriedky nápravy vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej platí, že pokiaľ účastník má možnosť použitia iného opravného prostriedku, ktorý je v jeho vlastnej procesnej dispozícii, musí použiť prednostne takýto právne aprobevaný postup, t. j. cestu riadneho dovolania.

29. Tieto kritériá zdôraznil aj ústavný súd v stanovisku pléna z 18. marca 2015, sp. zn. PL. z. ÚS 3/2015, kde uviedol, že rešpektujúc princíp právnej istoty, ktorá bola nastolená právoplatným rozhodnutím, zohľadňujúc princíp subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako i výnimočnosť mimoriadneho dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku podávaného generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, je jeho prípustnosť v civilnom konaní akceptovateľná za podmienky vyčerpania všetkých zákonom dovolených riadnych, ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré mal účastník konania k dispozícii a ktoré mohol účinne využiť na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov.

30. Podľa spoločného stanoviska občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu a obchodnoprávného kolégia najvyššieho súdu z 20. októbra 2015 procesná prípustnosť mimoriadneho dovolania podaného na podnet účastníka je v občianskom súdnom konaní podmienená tým, že tento účastník najprv sám neúspešne využil možnosť podať všetky zákonom dovolené riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré boli potenciálne spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (publikované v Zbierke

stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 94/2015).

31. Podľa § 66e zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“) sa na konkurz primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenie § 66f ZKV vylučuje použitie ustanovení § 228 až § 243d O. s. p. (upravujúcich obnovu konania a dovolanie) v konkurznom konaní.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené skúmal dovolací súd, či konkurzný veriteľ využil všetky dostupné prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov. Zo spisu vyplýva, že v predmetnej veci prebehlo štandardné dvojinštančné konanie, v ktorom konkurzný veriteľ realizoval svoje oprávnenia. Nakoľko ustanovenie § 66f ZKV vylučovalo možnosť podania dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, konkurzný veriteľ, ktorý dal podnet generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania, nemohol využiť iné dostupné prostriedky na účinnú ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov. Preto je mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora v tejto veci z procesného hľadiska prípustné.

33. Dovolací súd sa pri posudzovaní podmienok prípustnosti mimoriadneho dovolania neobmedzil iba na skúmanie, či konkurzný veriteľ mohol využiť iný prostriedok na ochranu svojich práv, ale musel prihliadať aj na špecifické okolnosti rozhodovanej veci. Týmito špecifickými okolnosťami sú existencia rozvrhového uznesenia (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2012 č. k. 51-24K/142/95-Že-1324), ako aj skutočnosť, že správca v súlade s rozvrhovým uznesením čiastočne uspokojil pohľadávky konkurzných veriteľov, ako to vyplýva z vyjadrenia správcu k mimoriadnemu dovolaniu.

34. Senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci konštatuje, že rozvrhovým uznesením vzniklo konkurzným veriteľom právo na vyplatenie výťažku z konkurznej podstaty. Z uvedeného dôvodu rozhodnutím o mimoriadnom dovolaní nemôže dôjsť k zhoršeniu právneho postavenia konkurzných veriteľov, ktoré nadobudli dobromyseľne, o to viac, ak toto postavenie nadobudli na základe právoplatného rozhodnutia konkurzného súdu. V takom prípade by kasačné rozhodnutie dovolacieho súdu bolo v rozpore s princípom právnej istoty a predstavovalo by neprípustný zásah do práva na súdnu ochranu garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (resp. čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ako aj neprípustný zásah do ústavného práva konkurzných veriteľov vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

35. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti podaného mimoriadneho prostriedku vychádza aj z cieľa konkurzu, ktorým je dosiahnutie pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku v čo možno najvyššej miere (§ 2 ods. 2 ZKV).

36. Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní namietal nesprávnosť výpočtu odmeny správcu, v dôsledku čoho mu bola priznaná vyššia odmena, než na akú mal podľa Vyhlášky nárok. Z uvedeného je zrejmé, že preskúmaním napadnutých rozhodnutí v prípade dôvodnosti mimoriadneho dovolania nedôjde k zhoršeniu postavenia konkurzných veriteľov, ktorých pohľadávka nebola uspokojená v celom rozsahu, okrem nároku, ktorý im bol priznaný rozvrhovým uznesením, im vznikne nárok na uspokojenie ďalšej časti prihlásených (a zatiaľ neuspokojených) pohľadávok zo sumy, o ktorú malo dôjsť k navýšeniu odmeny správcu nesprávnou aplikáciou právnych predpisov. Kasačným rozhodnutím môže byť dotknutý iba správca, pokiaľ ide o nárok na jeho odmenu. V takom prípade však nemôže dôjsť k zásahu do jeho vlastníckeho práva, nakoľko predmetom ochrany je iba tá časť, na ktorú má nárok pri správnej aplikácii právnych predpisov. Správca je pritom osoba znála práva (advokát), preto je jeho povinnosťou predložiť konkurznému súdu konečnú správu s uvedením výšky odmeny, na ktorú mu mal vzniknúť nárok v zmysle jednotlivých ustanovení Vyhlášky. V danom prípade ochrana práv (najmä vlastníckeho práva) konkurzných veriteľov má prednosť pred tézou vyplývajúcou z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce *res iudicata* „majú zostať nedotknuté“. Z tohto dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že sú splnené podmienky pre vecné preskúmanie podaného mimoriadneho dovolania.

37. Dovolací senát najvyššieho súdu poukazuje na skutočnosť, že zákon o konkurze a vyrovnaní obsahuje nielen právne normy procesného charakteru upravujúce postup súdu a ostatných subjektov v konkurznom konaní, ale obsahuje aj hmotnoprávne ustanovenia, ktoré zasahujú do práv a povinností účastníkov právnych vzťahov, ktorých jednou stranou je dlžník, voči ktorému bolo začaté konkurzné konanie, ktorého účelom je kolektívne uspokojenie pohľadávok veriteľov.

38. V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. mohlo byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

39. V mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

40. Právny posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právny záver a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

41. V predmetnej veci dovolateľ poukazuje na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 21 a § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní a § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 28. septembra 2001 v nadväznosti na § 11c ods. 3 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 8. októbra 2001 a § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001.

42. Mimoriadne dovolanie smeruje voči rozhodnutiu odvolacieho a prvoinštančného súdu o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža - v likvidácii, súčasťou ktorej je aj určenie výšky odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivana Pádejca.

43. Odmenu správcov konkurznej podstaty ustanovených súdom do funkcie podľa zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje Vyhláška č. 493/1991 Zb., ktorá v ustanoveniach § 6 a § 7 v znení účinnom do 28. septembra 2001 upravovala spôsob určenia odmeny správcu odlišným spôsobom, ako vyhláška v znení účinnom od 29. septembra 2001. Uvedená zmena odmeňovania správcov bola vykonaná vyhláškou č. 389/2001 Z. z., ktorá v prechodnom ustanovení § 11c ods. 3 právne účinky zmeny odmeňovania definovala tak, že na odmenu správcov a ich zástupcov sa použijú ustanovenia doterajších predpisov, ak boli súdom ustanovení do funkcie pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky. Ďalšou vyhláškou č. 398/2001 Z. z. bola vykonaná zmena prechodného ustanovenia § 11c ods. 3 tak, že v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001, zostávajú zachované.

44. Z uvedeného je zrejmé, že pre určenie základu a výšky odmeny správcu konkurznej podstaty je podstatné, kedy bolo skončené prieskumné pojednávanie. Právnu úpravu prieskumného pojednávania obsahujú ustanovenia § 21 a § 22 ZKV.

45. Podľa § 70a ods. 1 ZKV v znení účinnom od 1. februára 1998 konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sú dokončené podľa doterajších právnych predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak.

46. Podľa § 21 ods. 1 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998 na preskúmanie prihlásených

pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie, na ktoré sa musí dostať úpadca a správca. Preskúmanie sa robí podľa zoznamu zostaveného správcom.

47. Podľa § 21 ods. 2 ZKV úpadca aj konkurzní veritelia môžu popierať pravosť, výšku aj poradie všetkých prihlásených pohľadávok.

48. Podľa § 21 ods. 3 ZKV výsledok prieskumného pojednávania sa zapíše do zoznamu prihlášok predloženého správcom a takto upravený zoznam tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní; veriteľom na ich žiadosť súd vydá výpis.

49. Podľa § 22 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, ak je to možné, preskúma súd aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote; inak pre ne nariadi osobitné prieskumné pojednávanie. Náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu uloží súd konkurzným veriteľom, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní nemôžu poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednávaniach. Ustanovenie § 21 ods. 3 platí obdobne.

50. Návrh na vyhlásenie konkurzu bol konkurznému súdu doručený dňa 25. mája 1995, preto je na priebeh prieskumného pojednávania potrebné aplikovať ustanovenia § 21 a § 22 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998.

51. Súd preskúma prihlášky veriteľov úpadcu, ktoré boli doručené najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania. Prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej včas doručenej prihlášky (uznesenie najvyššieho súdu zo 17. februára 2004 sp. zn. 4Obo/40/2004).

52. V začatých konkurzných konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 8. októbra 2001 (uznesenie najvyššieho súdu z 24. októbra 2007 sp. zn. 3Obo/99/2007).

53. Ustanovenie § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. januára 1998 upravovalo osobitné prieskumné pojednávanie ako samostatný procesný inštitút s pravidlami odlišnými od prieskumného pojednávania podľa § 21 a s rozdielnym oslabeným postavením veriteľov prihlášok, ktorých prihlášky boli na osobitnom prieskumnom pojednávaní preskúmané. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom, že osobitné prieskumné pojednávanie v zmysle § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. januára 1998 tvorí s prieskumným pojednávaním aj prípadne s ďalšími prieskumnými pojednávaniami jeden celok a nie je odlišným inštitútom od bežného prieskumného pojednávania. Uvedenému názoru nezodpovedá citovaný zákon, ktorý upravuje inštitút osobitného prieskumného pojednávania a nepovažuje ho za pokračovanie riadneho prieskumného pojednávania. Správne dovolateľ poukazuje na rozdiel medzi rozložením jedného prieskumného pojednávania, ktoré sa neukončilo, napríklad z časových dôvodov v jeden deň na viacero pojednávaní a medzi osobitným prieskumným pojednávaním nariadeným na preskúmanie prihlášok podaných po skončení prieskumného pojednávania. Odlišnosť oboch inštitútov bráni posudzovať uskutočnené osobitné prieskumné pojednávanie za súčasť alebo pokračovanie priebehu prieskumného pojednávania. Uskutočnenie osobitných prieskumných pojednávaní podľa § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v relevantnom znení je v súvislosti s posudzovaním skončenia prieskumného pojednávania podľa § 21 zákona o konkurze a vyrovnaní bez právneho významu (uznesenie najvyššieho súdu z 22. júna 2016 sp. zn. 2MOboV/1/2015).

54. Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

55. Dovolací súd sa nestotožňuje s tvrdením dovolateľa, o tom, že od 1. februára 1998 preskúmané pohľadávky veriteľov, či už podané v prihlasovacej lehote, avšak nepreskúmané na v poradí prvom

nariadenom prieskumnom pojednávaní, alebo po stanovenej prihlasovacej lehote, hoci aj po uskutočnení prvého nariadeného prieskumného pojednávania, spadajú do jednotného procesu preskúvania pohľadávok. V tejto súvislosti poukazuje konajúci senát najvyššieho súdu na svoje skoršie rozhodnutie z 22. júna 2016 sp. zn. 2MOBdoV/1/2015, ktorý sa stotožnil s opačnou právnou argumentáciou dovolateľa, než predložil v prebiehajúcom konaní. Dovolací súd dáva do pozornosti, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď. Ak všeobecný súd rozhodne v obdobných veciach odlišným alebo protichodným spôsobom, bez zdôvodnenia odlišného stanoviska prijatého v takejto obdobnej veci, poruší základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (nález ústavného súdu z 15. júna 2016 č. k. II. ÚS 19/2016-40, obdobne aj IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Závery z rozhodnutia z 22. júna 2016 sp. zn. 2MOBdoV/1/2015, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne obdobnej veci, o odlišnosti prieskumných pojednávaní podľa § 21 ZKV a podľa § 22 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, brániacej posudzovať uskutočnené osobitné prieskumné pojednávania za súčasť alebo pokračovanie priebehu prieskumného pojednávania, ako aj o uskutočnení osobitných prieskumných pojednávaní podľa § 22 ZKV v relevantnom znení, ktoré sú v súvislosti s posudzovaním skončenia prieskumného pojednávania podľa § 21 zákona o konkurze a vyrovnaní bez právneho významu, sú plne aplikovateľné aj v rozhodovanej veci.

56. Zároveň však dovolací súd považuje za správne tvrdenie generálneho prokurátora o tom, že k ukončeniu preskúmania pohľadávok nedošlo do nadobudnutia účinnosti Vyhlášky č. 398/2001 Z. z. (do 8. októbra 2001).

57. Prieskumné pojednávanie podľa ustanovenia § 21 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998 slúži na preskúmanie včas prihlásených pohľadávok. K preskúmaniu pohľadávok podľa uvedeného zákonného ustanovenia dochádza na základe zoznamu zostaveného správcom, pričom tento zoznam tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní. K ukončeniu (riadneho) prieskumného pojednávania dochádza, až keď je preskúmaná včas prihlásená pohľadávka (4Obo/40/2004). Ak nedôjde k preskúmaniu všetkých včas prihlásených pohľadávok na prvom prieskumnom pojednávaní z časových, prípadne z iných dôvodov, považuje sa každé ďalšie prieskumné pojednávanie v časti, v ktorej bola preskúmaná včas prihlásená pohľadávka, za pokračovanie prieskumného pojednávania (podľa § 21 ZKV). Uvedené platí aj v prípade, ak k takému preskúmaniu dôjde aj na inak uskutočnenom osobitnom prieskumnom pojednávaní podľa ustanovenia § 22 ZKV. Takéto prieskumné pojednávanie označené aj ako „osobitné prieskumné pojednávanie“, prípadne „dodatočné osobitné prieskumné pojednávanie“ sa považuje za pokračovanie prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 ZKV výlučne v časti, v ktorej došlo k preskúmaniu včas prihlásenej pohľadávky. Uvedený záver je pritom v súlade aj so závermi vyslovenými v uznesení z 22. júna 2016 sp. zn. 2MOBdoV/1/2015.

58. V rozhodovanej veci sa prieskumné pojednávanie podľa § 21 ZKV uskutočnilo dňa 28. januára 1999. Zo zápisnice z uvedeného prieskumného pojednávania (č. l. 253 - 255 spisu) vyplýva, že nebola preskúmaná pohľadávka veriteľa č. 12 (Daňový úrad Považská Bystrica) z dôvodu, že na prieskumnom pojednávaní konkurzný veriteľ rozšíril svoju pôvodne uplatnenú pohľadávku a správca požiadal súd o určenie primeranej lehoty na oboznámenie sa s priloženými listinami a na preskúmanie prihlášky. Zároveň na prieskumnom pojednávaní nedošlo k preskúmaniu pohľadávky veriteľa č. 41 (Chemická zdravotná poisťovňa APOLLO) z dôvodu, že správca požiadal súd o určenie primeranej lehoty na oboznámenie sa s priloženými listinami a na preskúmanie prihlášky. Pohľadávky veriteľa č. 12 (v časti, v ktorej bola pohľadávka prihlásená včas) a veriteľa č. 41 neboli na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 28. januára 1999 preskúmané (neboli popreté, ani zistené), preto nedošlo k ukončeniu prieskumného pojednávania podľa § 21 ZKV.

59. Pohľadávka veriteľa č. 12 uplatnená prihláškou dňa 8. septembra 1997 vo výške 1 467 209,-- Sk, ktorá bola následne upravená na celkovú sumu 3 107 236,-- Sk, bola preskúmaná až na „ďalšom“ prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 19. decembra 2005, ako to vyplýva zo zápisnice z

pojednávania (č. l. 744 spisu). Uvedená pohľadávka v časti, v ktorej bola prihlásená včas, bola preskúmaná až za účinnosti Vyhlášky č. 398/2001 Z. z. K preskúmaniu prihlášky veriteľa č. 41, ktorá bola včas prihlásená (vychádzajúc z obsahu predloženého súdneho spisu sp. zn. 51-24K/142/95 - viď napr. zápisnica z prieskumného pojednávania z 30. januára 2009 - č. l. 1025 a zoznam pohľadávok zostavený správcom podľa § 21 ZKV, kde sú uvedené včas prihlásené pohľadávky - č. l. 248 - 251) a nebola predtým preskúmaná, došlo až na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 30. januára 2009 (č. l. 1024 - 1025 spisu), rovnako za účinnosti Vyhlášky č. 398/2001 Z. z.

60. Až preskúmaním včas prihlásenej pohľadávky veriteľa č. 12 (dňa 19. decembra 2005) a veriteľa č. 41 (dňa 30. januára 2009) došlo k ukončeniu prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 ZKV. Táto skutočnosť je rozhodujúca pre spôsob určenia odmeny správcu.

61. Podľa § 6 písm. a/ Vyhlášky v znení účinnom do 28. septembra 2001 základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len "konkurzná odmena") tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

62. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom do 28. septembra 2001 konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/, najmenej však 50 000,-- Sk.

63. Podľa § 11c ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom od 29. septembra 2001 do 7. októbra 2001, na odmenu správcov a ich zástupcov sa použijú ustanovenia doterajších predpisov, ak boli súdom ustanovení do funkcie pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky.

64. Podľa § 11c ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001 v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d. Preddavky na odmenu, priznané podľa doterajších predpisov, sa nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001, zostávajú zachované.

65. Podľa § 6 písm. a/ Vyhlášky v znení účinnom od 29. septembra 2001, základ pre určenie konkurznej odmeny tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

66. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom od 29. septembra 2001, konkurzná odmena je pri dosiahnutí základu na určenie odmeny uvedeného v § 6 písm. a/
do 100 000,-- Sk 25 000,-- Sk,
od 100 000,-- Sk do 10 000 000,-- Sk 25 000,-- Sk a 150,-- Sk za každých začatých 1 000,-- Sk,
od 10 000 000,-- Sk do 600 000 000,-- Sk 1 510 000,-- Sk a 120,-- Sk za každých začatých 10 000,-- Sk,
od 600 000 000,-- Sk 8 590 000,-- Sk a 100,-- Sk za každých začatých 100 000,-- Sk, najviac však 10 000 000,-- Sk.

67. Podľa názoru dovolacieho súdu v dôsledku nesprávneho vyriešenia otázky skončenia prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, ku ktorému nedošlo na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 28. januára 1999, ale až za účinnosti Vyhlášky č. 398/2001 Z. z. (t. j. po 8. októbri 2001), v danej veci súd prvej inštancie, aj odvolací súd nesprávne aplikovali podľa prechodného ustanovenia § 11c ods. 3 Vyhlášky na určenie základu a výšky odmeny správcu ustanovenia § 6 a § 7 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 28. septembra 2001. Keďže nedošlo k ukončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, mali konajúce súdy na odmenu správcu aplikovať ustanovenia § 6 a § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001 (3Obo/99/2007) a vyúčtovanú odmenu správcu mali schváliť v redukovanej výške, čím porušili právo konkurzných veriteľov (vrátane konkurzného veriteľa, ktorý dal podnet na podanie mimoriadneho dovolania) na pomerné uspokojenie prihlásených pohľadávok v zákonnej výške.

68. Dovolací súd sa nestotožnil s tvrdením správcu o nemožnosti aplikovania ustanovenia § 11c Vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktoré bolo zavedenou novelou uskutočnenou Vyhláškou č. 398/2001 Z. z. a jeho odkazom na rozhodnutie ústavného súdu z 8. decembra 2010 č. k. PL ÚS 14/2009-14, podľa ktorého bolo ustanovenie § 11c Vyhlášky zrušené. V zmysle ustanovenia § 193 C. s. p. je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd.

69. Uznesením ústavného súdu z 8. decembra 2010 č. k. PL ÚS 14/2009-14 bolo zastavené konanie o návrhoch Krajského súdu v Banskej Bystrici o súlade ustanovenia § 11c ods. 3 Vyhlášky č. 398/2001 Z. z., ktorou sa mení Vyhláška č. 493/1991 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky. Ústavný súd v uvedenom uznesení uviedol, že nielen namietané ustanovenie § 11c ods. 3 Vyhlášky bolo zrušené, ale zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii bol s účinnosťou od 1. januára 2006 zrušený zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a aj jeho vykonávacia vyhláška č. 493/1991 Zb. v jej novelizovanom znení, ktorá bola vydaná na základe splnomocňovacieho ustanovenia § 71 zrušovaného zákona o konkurze a vyrovnaní a ktorej novela č. 398/2001 Z. z. mala byť predmetom posúdenia ústavným súdom na základe návrhov krajského súdu. Dovolací súd uvádza, že síce zrušovacím ustanovením § 208 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii bol zrušený zákon o konkurze a vyrovnaní, ako aj jeho vykonávací právny predpis (Vyhláška č. 493/1991 Zb.), avšak podľa prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii sa konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace spravujú podľa doterajších predpisov. Uvedené znamená, že pri rozhodnutí o odmene správcu ustanoveného do funkcie podľa ZKV súd rozhoduje podľa jednotlivých ustanovení Vyhlášky č. 493/1991 Zb., vrátane správcom spochybňovaného ustanovenia § 11c ods. 3 Vyhlášky. Na podporu tohto záveru dovolací súd poukazuje na odlišné stanoviská sudcov ústavného súdu Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Milana Ľalíka, Lajosa Mészároša, Ladislava Orosza a Rudolfa Tkáčika k uzneseniu z 8. decembra 2010 č. k. PL ÚS 14/2009-14, z ktorých vyplýva, že aj zrušený právny predpis, ktorý stratil platnosť a účinnosť, môže byť v konkrétnej veci pred všeobecným súdom aplikovateľný.

70. Dovolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením správcu o retroaktivite odôvodnenia mimoriadneho dovolania s poukazom na ustanovenie § 70a ZKV. V časti, v ktorej sa táto argumentácia generálneho prokurátora týka ustanovení § 21 a § 22 ZKV, dovolací súd poukazuje na bod 55 tohto rozhodnutia, v ktorej sa najvyšší súd nestotožnil s argumentáciou dovolateľa. Pokiaľ ide o aplikáciu jednotlivých ustanovení Vyhlášky, Vyhláška č. 389/2001 Z. z. účinná od 29. septembra 2001, ako aj Vyhláška č. 398/2001 Z. z. účinná od 8. októbra 2001, neobsahovali žiadne prechodné ustanovenia a bolo ich potrebné aplikovať aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia ich účinnosti. Ustanovenie § 11c ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001 v poslednej vete upravilo pravidlo, že právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001, zostávajú zachované. Uvedeným ustanovením bolo zakotvené, aby nedošlo k zhoršeniu postavenia subjektov zmenou právnej úpravy. Pokiaľ ide o samotný nárok správcu na odmenu (§ 8 ods. 3 ZKV) platí, že ide o procesný nárok (obdobne ako je nárok na náhradu trov konania) a vzniká až po splnení v právnej norme vymedzených podmienok na základe rozhodnutia súdu. Keďže nedošlo k ukončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, súd je povinný aplikovať na rozhodnutie o odmene správcu ustanovenie Vyhlášky v znení účinnom od 8. októbra 2001. K uvedenému konštatovaniu dovolací súd dopĺňa, že k ukončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001 na prvom prieskumnom pojednávaní dňa 28. januára 1999 nedošlo výlučne z dôvodov na strane správcu, ktorý požiadal konkurzný súd o poskytnutie dodatočnej lehoty (viď bod 58).

71. Dovolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia krajského súdu ako súdu prvej inštancie a najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a generálny prokurátor podal dôvodne mimoriadne dovolanie podľa ustanovenia § 243e O. s. p. v spojení s § 243f

ods. 1 písm. c/ O. s. p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konkurzného konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

72. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenia súdov nižšieho stupňa podľa ustanovenia § 464 C. s. p. v spojení s § 449 ods. 2 a 3 C. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

73. Dovolací súd dospel k záveru, že v rozhodovanej veci bolo nevyhnutné zrušiť okrem mimoriadnym dovolaním napadnutého uznesenia o schválení konečnej správy aj (mimoriadnym dovolaním nenapadnuté) rozvrhové uznesenie (uznesenie súdu prvej inštancie z 31. mája 2012, č. k. 51-24K/142/95-Že-1324 v spojení s opravným uznesením zo 14. júna 2012, č. k. 51-24K/142/95-Že-1334 a potvrdzujúce uznesenie najvyššieho súdu zo 14. decembra 2012, č. k. 3Obo/79/2012-1391, 3Obo/80/2012). Na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd uvádza, že v danom prípade nebol viazaný rozsahom podaného mimoriadneho opravného prostriedku s poukazom na ustanovenie § 242 ods. 2 písm. b/ O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. účinného ku dňu podania mimoriadneho dovolania (§ 439 písm. a/ C. s. p. účinného ku dňu rozhodovania dovolacieho súdu). V prípade závislosti výrokov môže dovolací súd prejednať aj závislý výrok bez toho, aby bol dovolateľom napadnutý. Vtedy sa účinky dovolania vzťahujú aj na tento nenapadnutý, ale závislý výrok. Závislosť výrokov od seba závisí od konkrétneho právneho vzťahu. O závislosti možno hovoriť vtedy, ak medzi výrokmi existuje istý vzťah prejudiciality. Judikatúra najvyššieho súdu (R 73/2004) ustálila, že závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci.

74. Výdanie rozvrhového uznesenia je jednostranne závislé od existencie právoplatného uznesenia o schválení konečnej správy. V zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 ZKV totiž konkurzný súd vydá rozvrhové uznesenie po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy.

75. Zrušením rozhodnutia o konečnej správe totiž rozvrhové uznesenie ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutie o schválení konečnej správy by zostalo rozvrhové uznesenie osamotené, strácalo by rozumný zmysel a odporovalo by to princípu právnej istoty (obdobne vid' napr. nález ústavného súdu zo 16. marca 2016 č. k. I. ÚS 549/2015-33, bod 20 a uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/173/2008, 2Cdo/267/2008, 1MCdo/14/2010, 1Cdo/36/2011, 6Cdo/201/2012 a 4Cdo/52/2014).

76. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 464 C. s. p. v spojení s § 455 C. s. p. viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí.

77. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 464 C.s.p. v spojení s § 453 ods. 3 C.s.p.).

78. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0 v senáte zloženom podľa Rozvrhu práce a pokynu predsedníčky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2016 č. KP 112/2016.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.